

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Дедусенка Валерія Вікторовича про офіційне тлумачення положень статей 3, 8, 13, 19, 22, 24, 40, 41, 42, 43, 46, 47, 48, 55, 56, 57, 59, 60, 64, 68, 82, 88, 94, 102, 106, 116, 117, 124, 150, 153 Конституції України, окремих положень ряду статей Цивільного кодексу України, Кримінального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, законів України “Про Конституційний Суд України”, “Про захист прав споживачів”, “Про метрологію та метрологічну діяльність”, “Про звернення громадян”, “Про місцеві державні адміністрації”, “Про місцеве самоврядування в Україні”, “Про ціни і ціноутворення”, “Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності”, “Про бюджет” (за конституційним зверненням), “Про прожитковий мінімум”, “Про пенсійне забезпечення”, “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, “Про реструктуризацію заборгованості з квартирної плати, плати за житлово-комунальні послуги, спожиті газ та електроенергію”, Указу Президента України “Питання Національної комісії регулювання електроенергетики України”, ряду постанов Кабінету Міністрів України щодо надання та оплати житлово-комунальних послуг, послуг електрозв’язку та забезпечення населення електроенергією, а також правових актів, прийнятих на виконання зазначеного Указу Президента України і постанов Кабінету Міністрів України

м. К и ї в
15 грудня 2004 року
№ 73-у/2004

Справа № 2-56/2004

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича — головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,

Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича – суддя-доповідач,
Станік Сюзанни Романівни,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Дедусенка Валерія Вікторовича про офіційне тлумачення положень статей 3, 8, 13, 19, частини третьої статті 22, частин першої, другої статті 24, статті 40, частин третьої, четвертої статті 41, частин третьої, четвертої статті 42, частин третьої, сьомої статті 43, частини третьої статті 46, частини третьої статті 47, статті 48, частин першої, другої, п'ятої статті 55, статей 56, 57, 59, 60, частини першої статті 64, частини першої статті 68, частини п'ятої статті 82, частини третьої статті 88, частин першої, другої статті 94, частини другої статті 102, пункту 31 частини першої статті 106, пунктів 2, 3, 4, 5, 10 статті 116, статей 117, 124, 150, 153 Конституції України (далі – положення Конституції України), пункту 3 статті 3, частин першої, другої, третьої, четвертої статті 203, пункту 2 статті 208, частин першої, другої статті 215, частини другої статті 216, частини першої статті 218, статті 627 Цивільного кодексу України, статей 210, 211, частини першої статті 225, статті 228 Кримінального кодексу України, статей 136, 137, 139, “Додатку № 1 до статті 379” Цивільного процесуального кодексу України, статей 13, 38, 42, 43, 82, 84, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, статей 3, 4, 6, 7, 11, 12, 17, 18, 19, 21, 22, 24 Закону України “Про захист прав споживачів”, статей 2, 5, 15, 16 Закону України “Про метрологію та метрологічну діяльність”, статей 4, 7, 12, 19, 25, 28, 29 Закону України “Про звернення громадян”, пунктів 4, 7 статті 18 Закону України “Про місцеві державні адміністрації”, підпунктів 2, 3, 6 пункту “6” статті 30 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”, статей 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 14 Закону України “Про ціни і ціноутворення”, статей 4, 5 Закону України “Про обмеження монополізму та недопущення

недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності”, законів України “Про бюджет” (за конституційним зверненням), “Про прожитковий мінімум”, “Про пенсійне забезпечення”, “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, “Про реструктуризацію заборгованості з квартирної плати, плати за житлово-комунальні послуги, спожиті газ та електроенергію” (далі – закони України), Указу Президента України “Питання Національної комісії регулювання електроенергетики України” від 21 квітня 1998 року, постанов Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до системи регульованих цін і тарифів” від 15 квітня 1992 року, “Про регулювання цін” від 23 грудня 1992 року, “Про впровадження засобів обліку витрачання і приладів регулювання споживання води та теплової енергії в побуті” від 3 липня 1995 року, “Про затвердження норм споживання природного газу населенням у разі відсутності газових лічильників” від 8 червня 1996 року, “Про зміну розмірів відшкодування населенням вартості житлово-комунальних послуг” від 26 липня 1996 року, “Про встановлення повноважень органів виконавчої влади та виконавчих органів міських рад щодо регулювання цін (тарифів)” від 25 грудня 1996 року, “Про затвердження Правил користування місцевим телефонним зв’язком” від 22 квітня 1997 року, “Про заходи щодо подальшого вдосконалення надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива” від 22 вересня 1997 року, “Про вдосконалення системи державного регулювання тарифів на житлово-комунальні послуги” від 28 жовтня 1997 року, “Про затвердження Правил надання населенню послуг з водо-, тепlopостачання та водовідведення” від 30 грудня 1997 року, “Про вдосконалення системи державного регулювання розміру квартирної плати та плати за утримання будинків і прибудинкових територій” від 22 червня 1998 року, “Про затвердження Правил користування електричною енергією для населення” від 26 липня 1999 року, “Про порядок забезпечення галузей національної економіки і населення природним газом у 2000 році” від 28 листопада 1999 року, “Про затвердження Правил надання населенню послуг з газопостачання” від 9 грудня 1999 року, “Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення” від 14 квітня 2000 року, наказу Державного комітету зв’язку та інформатизації України “Про затвердження Граничних тарифів на основні послуги електрозв’язку” від 7 лютого 2000 року, наказу Державного комітету України по житлово-комунальному

господарству “Про затвердження Правил користування системами комунального водопостачання та водовідведення в містах і селищах України” від 1 липня 1994 року, постанови Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України “Про затвердження Правил користування електричною енергією” від 31 липня 1996 року, постанови Національної комісії регулювання електроенергетики України “Про роздрібні ціни на газ природний, що використовується населенням на комунально-побутові потреби” від 10 березня 1999 року, наказу Державної акціонерної холдингової компанії “УКРГАЗ” “Про затвердження Положення про порядок технічного обслуговування внутрішньобудинкових систем газопостачання житлових будинків, громадських будівель, підприємств побутового та комунального призначення” від 30 липня 1997 року, наказу Національної акціонерної компанії “Нафтогаз України” “Про затвердження Типової угоди про встановлення населенню побутових лічильників газу вітчизняного виробництва на умовах розстрочення платежів” від 27 серпня 1999 року (далі – підзаконні акти).

Заслухавши суддю-доповідача Скомороху В.Є. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Дедусенко Валерій Вікторович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням про офіційне тлумачення наведених положень Конституції України, законів України та підзаконних актів.

Необхідність в офіційному тлумаченні Дедусенко В.В. обґрунтовує тим, що положення зазначених законів України і підзаконних актів щодо ціноутворення та оплати житлово-комунальних послуг, соціального і пенсійного забезпечення суперечать нормам Конституції України і порушують його конституційні права на соціальний захист, житло, достатній життєвий рівень, судовий захист.

Неоднозначним застосуванням положень Конституції України суб'єкт права на конституційне звернення вважає прийняття Верховною Радою України законів України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України, іншими органами державної влади та організаціями – підзаконних актів, які регулюють відносини у сфері житлово-комунального обслуговування населення. На думку Дедусенка В.В., наведені положення законів України, підзаконних актів щодо встановлення цін і тарифів на послуги електрозв'язку, водопостачання, спожиті газ та електроенергію суперечать

Конституції України, а підзаконні акти не відповідають законам України.

2. Як вбачається з матеріалів конституційного звернення, вважаючи акти Президента України, Кабінету Міністрів України, інших органів державної влади та організацій, а також вимоги комунальних підприємств міста Харкова щодо оплати наданих житлово-комунальних послуг незаконними, Дедусенко В.В. протягом 1999–2002 років звертався до Київського районного суду міста Харкова з позовами до Президента України, Кабінету Міністрів України, місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та комунальних підприємств міста Харкова про відшкодування моральної шкоди. Ухвалами Київського районного суду міста Харкова всі позови були залишені без розгляду відповідно до статей 132, 139 Цивільного процесуального кодексу України. Скарги автора звернення неодноразово розглядалися різними судовими інстанціями.

Не погодившись з результатами розгляду своєї скарги Верховним Судом України, Дедусенко В.В. звернувся до Вищої ради юстиції. Розглянувши скаргу, Вища рада юстиції не виявила порушення законодавства України при розгляді касаційної скарги Дедусенка В.В. у Верховному Суді України, про що повідомила скаржника.

3. Третя колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 13 жовтня 2004 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Дедусенка В.В. про офіційне тлумачення наведених положень Конституції України, законів України та підзаконних актів на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України", невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

4. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Статтею 42 Закону України "Про Конституційний Суд України" встановлено вимоги до конституційного звернення про необхідність офіційного тлумачення положень Конституції України або законів України. Підставою для конституційного звернення щодо офіційного

тлумачення Конституції України та законів України згідно зі статтею 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Зміст доданих до конституційного звернення ухвал Верховного Суду України, апеляційного суду Харківської області, районних судів міста Харкова, повідомлення Вищої ради юстиції свідчить про відсутність неоднозначного застосування судами, іншими органами державної влади зазначених положень Конституції України та законів України, яке могло призвести або призвело до порушення конституційних прав і свобод суб'єкта права на конституційне звернення.

Аналіз конституційного звернення та доданих до нього матеріалів свідчить, що обґрунтування Дедусенком В.В. необхідності в офіційному тлумаченні наведених положень Конституції України, законів України та підзаконних актів з посиланням на невідповідність Конституції України цих законів України та підзаконних актів не відповідає вимогам статті 42 Закону України "Про Конституційний Суд України".

У конституційному зверненні не наведено обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України та законів України, які застосовувалися чи підлягали застосуванню судами України, іншими органами державної влади щодо Дедусенка В.В., що призвело або може призвести до порушення його конституційних прав і свобод.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 150 Конституції України та пункту 4 статті 13 Закону України "Про Конституційний Суд України" до повноважень Конституційного Суду України належить офіційне тлумачення Конституції України та законів України. Офіційне тлумачення актів Президента України, Кабінету Міністрів України, інших органів державної влади та організацій до повноважень Конституційного Суду України не належить.

Вирішення порушеного автором питання щодо відповідності законам України актів Президента України, Кабінету Міністрів України, інших органів державної влади відповідно до статей 147, 150 Конституції України, статті 14 Закону України "Про Конституційний Суд України" не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Зазначене свідчить, що конституційне звернення не відповідає статтям 147, 150 Конституції України, статтям 42, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України".

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Дедусенка Валерія Вікторовича про офіційне тлумачення положень статей 3, 8, 13, 19, частини третьої статті 22, частин першої, другої статті 24, статті 40, частин третьої, четвертої статті 41, частин третьої, четвертої статті 42, частин третьої, сьомої статті 43, частини третьої статті 46, частини третьої статті 47, статті 48, частин першої, другої, п'ятої статті 55, статей 56, 57, 59, 60, частини першої статті 64, частини першої статті 68, частини п'ятої статті 82, частини третьої статті 88, частин першої, другої статті 94, частини другої статті 102, пункту 31 частини першої статті 106, пунктів 2, 3, 4, 5, 10 статті 116, статей 117, 124, 150, 153 Конституції України, пункту 3 статті 3, частин першої, другої, третьої, четвертої статті 203, пункту 2 статті 208, частин першої, другої статті 215, частини другої статті 216, частини першої статті 218, статті 627 Цивільного кодексу України, статей 210, 211, частини першої статті 225, статті 228 Кримінального кодексу України, статей 136, 137, 139, "Додатку № 1 до статті 379" Цивільного процесуального кодексу України, статей 13, 38, 42, 43, 82, 84, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", статей 3, 4, 6, 7, 11, 12, 17, 18, 19, 21, 22, 24 Закону України "Про захист прав споживачів", статей 2, 5, 15, 16 Закону України "Про метрологію та метрологічну діяльність", статей 4, 7, 12, 19, 25, 28, 29 Закону України "Про звернення громадян", пунктів 4, 7 статті 18 Закону України "Про місцеві державні адміністрації", підпунктів 2, 3, 6 пункту "б" статті 30 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", статей 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 14 Закону України "Про ціни і ціноутворення", статей 4, 5 Закону України "Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності", законів України "Про бюджет" (за конституційним зверненням), "Про прожитковий мінімум", "Про пенсійне забезпечення", "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", "Про

реструктуризацію заборгованості з квартирної плати, плати за житлово-комунальні послуги, спожиті газ та електроенергію”, Указу Президента України “Питання Національної комісії регулювання електроенергетики України” від 21 квітня 1998 року, постанов Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до системи регульованих цін і тарифів” від 15 квітня 1992 року, “Про регулювання цін” від 23 грудня 1992 року, “Про впровадження засобів обліку витрачання і приладів регулювання споживання води та теплової енергії в побуті” від 3 липня 1995 року, “Про затвердження норм споживання природного газу населенням у разі відсутності газових лічильників” від 8 червня 1996 року, “Про зміну розмірів відшкодування населенням вартості житлово-комунальних послуг” від 26 липня 1996 року, “Про встановлення повноважень органів виконавчої влади та виконавчих органів міських рад щодо регулювання цін (тарифів)” від 25 грудня 1996 року, “Про затвердження Правил користування місцевим телефонним зв'язком” від 22 квітня 1997 року, “Про заходи щодо подальшого вдосконалення надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива” від 22 вересня 1997 року, “Про вдосконалення системи державного регулювання тарифів на житлово-комунальні послуги” від 28 жовтня 1997 року, “Про затвердження Правил надання населенню послуг з водо-, теплопостачання та водовідведення” від 30 грудня 1997 року, “Про вдосконалення системи державного регулювання розміру квартирної плати та плати за утримання будинків і прибудинкових територій” від 22 червня 1998 року, “Про затвердження Правил користування електричною енергією для населення” від 26 липня 1999 року, “Про порядок забезпечення галузей національної економіки і населення природним газом у 2000 році” від 28 листопада 1999 року, “Про затвердження Правил надання населенню послуг з газопостачання” від 9 грудня 1999 року, “Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення” від 14 квітня 2000 року, наказу Державного комітету зв'язку та інформатизації України “Про затвердження Граничних тарифів на основні послуги електрозв'язку” від 7 лютого 2000 року, наказу Державного комітету України по житлово-комунальному господарству “Про затвердження Правил користування системами комунального водопостачання та водовідведення в містах і селищах України” від 1 липня 1994 року, постанови Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України “Про затвердження

Правил користування електричною енергією” від 31 липня 1996 року, постанови Національної комісії регулювання електроенергетики України “Про роздрібні ціни на газ природний, що використовується населенням на комунально-побутові потреби” від 10 березня 1999 року, наказу Державної акціонерної холдингової компанії “УКРГАЗ” “Про затвердження Положення про порядок технічного обслуговування внутрішньобудинкових систем газопостачання житлових будинків, громадських будівель, підприємств побутового та комунального призначення” від 30 липня 1997 року, наказу Національної акціонерної компанії “Нафтогаз України” “Про затвердження Типової угоди про встановлення населенню побутових лічильників газу вітчизняного виробництва на умовах розстрочення платежів” від 27 серпня 1999 року на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”, невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

